

[P. Andersen.]

Modstand, der er mod Lovforslaget, thi det, der er Tale om her, er jo en blot og bar Forsøgslovgivning: Man vil prøve, hvorvidt noget saadant er nyttigt, og hvis det viser sig at være nyttigt, vil man gaa videre, men hvis det viser sig, at det ikke er nyttigt, holder det hele selvfølgelig op af sig selv.

Olav Olsen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller omtalte Andelsselskaberne og deres Virksomhed. Nu kan jeg ikke citere ordret, hvad han sagde; men paa sin ejendommelig lette og causerende Maade omtalte han ogsaa Andelsselskabernes Del i Tabet. Jeg antager, det ærede Medlem her sigter til Andelsbanken, der maatte gaa ned, og Andelsfolkene, der maatte tage Tabet. Jeg synes, det falder daarligt i Traad med, hvad det ærede Medlem ellers sagde. Det var meget beklageligt for Andelsfolkene, at denne Bank, som var solvent, skulde gaa ned og Andelsfolkene alligevel maatte tage Tabet ved en Likvidation, samtidig med at hele Samfundet maatte tage Tabet ved en anden Bank, en af Erhvervslivets Banker, som gik ned. Jeg ved ikke, om det var det, det ærede Medlem sigtede til, men hvis det var det, vil jeg sige dertil, at den paaførte dog ikke Samfundet noget som helst Tab, det tog Andelsfolkene selv.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) nævnte, at jeg havde sagt, at Prisregulering gjorde kun Skade. Jeg tror ikke, det ærede Medlem rigtig har hørt, hvad jeg har sagt. Jeg sagde, at den kunde være skadelig, og at vi ikke vilde have en ny Prisreguleringskommission; vi havde alt for mange sørgelige Erfaringer fra den Prisreguleringskommission, vi havde i Krigstiden, og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem vil give mig Ret i, hvis han ellers vil være ærlig. Den gjorde megen Gavn, og den var nødvendig, det har jeg anerkendt herfra før, men den gjorde ogsaa megen Skade, og vi vil ikke ind paa at have en saadan Prisreguleringskommission igen.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa § 5, og hans Omtale var en saadan, at jeg ikke kunde opfatte det paa anden Maade, end at han takkede mig og Venstre for den Stilling, vi havde taget til denne Paragraf. Det ærede Medlem har sikkert i sit Inderste givet mig Ret i, at det er en Paragraf, som vi under ingen Omstændigheder kan gaa med til. Det ærede Medlem siger, hvis han er enig med sig selv: det er en Paragraf, som Socialdemokraterne ene har føjet ind og ene har Ansvar for, og jeg takker det ærede Med-

lem Hr. Olav Olsen, fordi hans Parti ikke vil have noget med den at gøre.

Den højtærede Handelsminister siger, at Venstre blankt afviser dette Forslag. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Handelsminister kan komme saa højt op, han plejer dog ellers til en vis Grad at kunne forstaa dansk Sprogbrug. Jeg sagde, at vi afviste § 5, og jeg tilsagde den højtærede Handelsminister og Regeringspartierne en saglig Forhandling om den øvrige Del af Forslaget, og den Kritik af Forslaget, jeg kom med, var den samme, jeg fremsatte her fra denne Talerstol ved det samme Lovforslags Behandling i Fjor. Jeg forstaaer, som sagt, ikke, at den højtærede Minister kan sige, at vi blankt afviser Lovforslaget. Det er imidlertid en Udtalelse, som maa staa for den højtærede Handelsministers egen Regning, og hvis han er i den Grad ovenpaa nu, at han ikke har Brug for at komme paa Forhandlingsfod med os, saa kan vi jo ikke forhindre, at han opfatter det, som om vi ikke vil forhandle; vi maa tage Følgerne deraf, men vi vasker vore Hænder, det er ikke vor Skyld.

Jeg fik ikke noget udtømmende Svar af den højtærede Minister paa, hvorledes han havde tænkt sig, at vi ved en Trustlovgivning skulde være i Stand til at modarbejde de udenlandske Truster, og jeg fik heller ikke noget Svar paa mit Spørgsmaal vedrørende Elektricitetsværket i Sydøstsjælland. Jeg forlanger ikke, at han skal give noget Svar med Hensyn til selve Sagen, den kan han ikke kende; det er hans Kollega Trafikministeren, der maa vide, hvorledes Sagen ligger, men jeg spurgte om det principielle. Jeg spurgte, om han billigede, at man fra Regeringens Side her indfører et Monopol, som beskytter en By og en Bys Forbrugere mod at komme ind i Konkurrence med andre Selskaber, idet man har nægtet Tilladelse til at lægge Kabel paa Jernbaneterrænet, noget, man gør andre Steder — der er altsaa Præcedens for det —, saaledes at et enkelt privat Elektricitetsværk er i Stand til at faa Forsyningen af Byen og de Virksomheder, som ellers vilde forsyne sig andre Steder. Det spurgte jeg om, og det fik jeg intet Svar paa.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen var inde paa at tale om, hvorledes § 5 vilde komme til at virke, og han nævnte, at man ikke kunde købe en Torsk ude paa Amager, uden at den havde været i København. Ja, jeg synes jo, det er en Lignelse, der ligger noget langt ude, og jeg tror ikke, den har noget med Virkeligheden at gøre, det er vist en ren og skær Tanketorsk.